

Ένα πρώτο βήμα.

Philippe Jougleux,
Επίκουρος καθηγητής, Τμήμα Νομικής, EUC

Όταν διάβασα για πρώτη φορά το αυτοβιογραφικό έργο του Γάλλου φιλοσόφου Ζαν Πωλ Σαρτρ, «Οι λέξεις», μου έκανε εντύπωση πάνω από όλα η επιλογή της δομής του βιβλίου. Σε πόσα κεφάλαια θα μπορούσε κάποιος να ταξινομήσει την ζωή του; Σε παιδική, φοιτητική ζωή και ενηλικίωση; Σε οικογενειακό, φιλικό και εργασιακό περιβάλλον; Ο Σαρτρ ο ίδιος αναγνώρισε μόνο δύο φάσεις οι οποίες ρύθμισαν την αυτοβιογραφία του : « διαβάζω » και « γράφω » !

Η ανάγνωση επιστημονικών ή όχι γραπτών κρύβει ένα μυστικό : επιφανειακά δεν υπάρχει πιο μοναχική και πιο προσωπική επαφή από αυτόν τον ιδιαίτερο, τον ξεχωριστό δεσμό που δημιουργείται μεταξύ ενός βιβλίου και του αναγνώστη του. Ωστόσο, στην ουσία, το βιβλίο αποτελεί μια απαραίτητη επαφή με τον κόσμο, με την ιστορία και τους κανόνες της φύσης και της κοινωνίας. Η γραφή, αντίθετα και με έναν περίεργο μηχανισμό αντανάκλασης, εμφανίζει εκ πρώτης όψεως μια κοινωνική προσωπικότητα, η οποία στρέφεται προς τον έξω κόσμο, αν και η διαδικασία της δημιουργικότητας πηγάζει κυρίως από μια εσωτερική διερεύνηση του συγγραφέα. Αυτή η δεύτερη φάση δεν σκοπεύει να αντικαταστήσει την πρώτη, αλλά την συμπληρώνει και αποτελεί ένα βήμα περαιτέρω προς την ενηλικίωση. Δείχνει, έτσι, κατά πόσο έρχεται μια στιγμή στην ζωή όπου η παθητική στάση πρέπει να υποχωρήσει και να αντικατασταθεί από μια ενεργή στάση προς την κοινωνία, καθώς το άτομο καταλαβαίνει ότι το ίδιο με τις επιλογές και τις πρωτοβουλίες του διαμορφώνει την κοινωνία του.

Το περιοδικό αυτό βασίζεται πάνω σ' αυτήν την ιδέα. Με άλλα λόγια, αποτελεί τη ζωντανή απόδειξη το ότι οι φοιτητές μας είναι έτοιμοι να ανταποκριθούν στις προκλήσεις της κοινωνίας και είναι πρόθυμοι να περάσουν από την φάση του μαθητή που βομβαρδίζεται καθημερινά με νομικές γνώσεις στην φάση της μετουσίωσης της γνώσης όπου παράγουν οι ίδιοι επιστημονικά έργα. Και πώς θα μπορούσαν να εξελιχθούν διαφορετικά; Η διαδραστικότητα έχει πλέον καταστεί απαραίτητο στοιχείο της ψηφιακής εποχής και η πρακτική εφαρμογή του δικαιώματος στην πληροφόρηση έφτασε για πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας σε ένα ασύγκριτο επίπεδο.

Αποφασίστηκε, λοιπόν, στο πλαίσιο του φοιτητικού ομίλου «Law Society» η δημιουργία αυτού του περιοδικού, το οποίο σκοπεύει να προσφέρει μια ποιοτική ενημέρωση πάνω σε νομικά θέματα τα οποία αφορούν την Κύπρο, την Ελλάδα, την Ευρωπαϊκή ένωση και τις διεθνείς σχέσεις. Συγγραφείς των νομικών αναλύσεων θα είναι φοιτητές και απόφοιτοι Νομικής, ενώ σε κάθε τεύχος θα φιλοξενείται και ένα άρθρο/ανάλυση από έναν καθηγητή Νομικής.

Εκφράζω τα θερμά συγχαρητήρια μου, καταρχάς, στους φοιτητές-συγγραφείς του

παρόντος τόμου, οι οποίοι αποφάσισαν χωρίς δεύτερη σκέψη να συμμετέχουν στην περιπέτεια του περιοδικού. Οφείλονται συγχαρητήρια, επίσης, στον Κωνσταντίνο Μαρκου, για την νίκη του στον τελευταίο διαγωνισμό ρητορικής (ελπίζουμε να σας δούμε ακόμα πιο πολλούς – ως συμμετοχές και θεατές! - στον δεύτερο ετήσιο διαγωνισμό, τον επόμενο Δεκέμβριο). Ακόμη, είναι δεδομένο ότι τόσο το περιοδικό όσο και ο διαγωνισμός δεν θα μπορούσαν να είχαν ολοκληρωθεί χωρίς την πολύτιμη συμβολή και την επιμονή της Κας Αγγέλας Γεωργιάδου και της ομάδας της, από το Student Affairs.

Τέλος, το παρόν περιοδικό δεν θα υφίστατο χωρίς τον ενθουσιασμό, την αφοσίωση και την επιμονή όλης της συντακτικής μας ομάδας και για αυτόν τον λόγο εκφράζω ένα μεγάλο ευχαριστώ στους καθηγητές και μέλη της ομάδας Χριστιάνα Μάρκου, Θωμά Παπαδόπουλο και Ευριπίδη Ρίζο.

Στόχος του περιοδικού είναι να παρουσιάζει (κατά κανόνα δύο φορές τον χρόνο) θέματα και αναλύσεις της νομικής επικαιρότητας και, κατά συνέπεια, να ανταποκριθεί στις ανάγκες πληροφόρησης σε μια κοινωνία που συνεχώς μεταλλάσσεται. Ποιός μπορεί να αμφισβητήσει ότι σήμερα ζούμε σε μια εποχή ραγδαίων αλλαγών τόσο σε οικονομικό, κοινωνικό και ηθικό επίπεδο; Σ' αυτό το πλαίσιο, η διακαής ζήτηση για ενημέρωση αποτελεί προϋπόθεση για την προετοιμασία αυτών των αλλαγών εδώ και τώρα, ενώ απέναντι στις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης η απάντηση μπορεί να είναι μόνο συγκριτική. Χρειάζεται και στο νομικό επίπεδο να στραφεί η προσοχή στις απαιτήσεις της ευρωπαϊκής εναρμόνισης, στις ιδιαιτερότητες του καθένα και στο ερώτημα κατά πόσο αυτές αποτελούν εμπόδιο ή εθνικό πλούτο. Δηλαδή, σε αυτόν τον τόπο και σε άλλους, ή όπως έλεγαν οι αρχαίοι Έλληνες, ἔνθα καὶ ἔνθα...

∴ ∴ ∴ ∴